

UZASADNIENIE

T. S. i K. M. w dniu 30 listopada 2017 roku wnieśli do Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie pozew o zasądzenie od J. C. kwoty 29.397 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Wskazali, że pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zlecił powodowi wykonanie budowy przyłączy elektroenergetycznych 0,4 kV w miejscowości S.. Powodowie zrealizowali budowę zgodnie ze zleceniem, sporządzono protokół odbioru końcowego robót, w którym nie odnotowano żadnych usterek. Powodowie za wykonane prace wystawili fakturę, którą pozwany przyjął. Pomimo upływu terminu płatności pozwany za fakturę nie zapłacił.

Postanowieniem z dnia 16 października 2018 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie II Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie.

W dniu 18 stycznia 2019 roku sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz od powodów kosztów procesu. Pozwany podniósł zarzut nienależytego wykonania usługi przez powodów, podniósł, że w koszt usługi został wliczony koszt zwoju kabla o wadze ponad 1 tonę, który został wykorzystany do realizacji zamówienia w niewielkim procencie. Podał, że zwój kabla nadal znajduje się na terenie należącym do pozwanego i nie został odebrany do dnia dzisiejszego mimo licznych monitów. Zarzucił, że znaczną wartość faktury wystawionej przez powodów stanowi wartość niewykorzystanego pozostawionego kabla. Wskazał, że powodowie mieli wystawić fakturę korygującą pomniejszającą w sposób istotny należność, a wobec braku faktury korygującej pozwany nie może ustalić rzeczywistej wartości wykonanych usług i tym samym określić rzeczywistego zadłużenia wobec powodów.

W odpowiedzi na sprzeciw powodowie zaprzeczyli monitom pozwanego w sprawie odbioru bębna z kablem, podnieśli, że pozwany jest w dyspozycji bębna zwojowego, na którym znajdował się kabel i nigdy nie podnosił żadnych pretensji co do wykonanej usługi i wykorzystanej ilości kabla. Zaprzeczyli jakoby mieli wystawić fakturę korygującą, pomniejszającą w sposób istotny należność pozwanego oraz podali, że cały materiał przeznaczony do wykonania przyłączy został wykorzystany, a u pozwanego pozostała jedynie bęben, na którym był zawinięty kabel.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. S. i K. M. prowadzą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej o nazwie Zakład Usług (...) w O.. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą V. w S..

Pozwany w 2015 roku zlecił powodowi wykonanie przyłącza elektroenergetycznego 0,4 kV w m. S. gm. I. na działkach budowlanych, na których stawiał domy rekreacyjne. Prace ziemne koparką na tym terenie (wykopanie dołów pod kable, wytyczanie dróg, prace porządkowe) wykonywał K. S. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. A. S. (1) oprowadzała po tym terenie potencjalnych nabywców działek, dysponowała pełnomocnictwem notarialnym od pozwanego. K. i A. S. (2) nabyli od pozwanego jedną z działek z domem pokazowym. Do tego domu przyłączy energetyczne wykonywali także powodowie. Pozwany zapłacił powodowi za wykonanie przyłącza do tego domu. Następnie pozwany zlecił powodowi doprowadzenie prądu i wykonanie przyłączy do pozostałych działek na terenie inwestycji w S.. Pozwany zaakceptował kwotę wynagrodzenia powodów z tego tytułu. K. M. wykonał projekt, schemat przyłącza, zajął się procedurą uzgodnienia w E. warunków przyłączenia. Powodowie zakupili również zwój z 3 km kabla oraz szafki przyłączeniowe. Powodowie wykonali przyłączy do pozostałych działek na terenie inwestycji pozwanego, montując m.in. na każdej z działek szafy przyłączeniowe. Wykopaniem ziemi pod kabel przy użyciu koparki zajmował się K. S.. Na inwestycji w S. zużyto ok. 2 km kabla. Zgodnie z pierwotnymi ustaleniami niezaużyty kabel miał być w późniejszym czasie rozliczony. Po wykonaniu przyłączy w S. pozwany zdecydował, że zwój z kablem zostanie

przetransportowany i wykorzystany do wykonania przyłączy w miejscowości K., gdzie pozwany również prowadził podobną inwestycję i wykorzystał kabel. Pozwany nie żądał wystawienia faktury korygującej.

Po wykonaniu przyłączy w S. zdarzały się sytuacje, że wyskakiwały korki. Po zgłoszeniu tego K. M., powód zwiększył moc i problem ustał.

Dowód:

- wydruki z (...) k.8,9,
- dokumentacja zdjęciowa k.64-75, 156-158,
- zeznania świadka A. S. (1) k.127 verte-128 verte,
- zeznania świadka K. S. k.163-164,
- przesłuchanie powoda K. M. k.164-165,
- przesłuchanie pozwanego J. C. k.165-166,

Po wykonaniu zleconych prac w dniu 22 grudnia 2015 roku powodowie i pozwany sporządzili protokół odbioru końcowego robót „Budowa przyłączy elektroenergetycznych 0,4 kV w m. S.”. Po dokonaniu oględzin strony zapisały, że usterek brak i że odbierają ww. prace.

Dowód:

- protokół odbioru k.11,
- dokumentacja zdjęciowa k. 156-158,
- zeznania świadka A. S. (1) k.127 verte-128 verte,
- zeznania świadka K. S. k.163-164,
- przesłuchanie powoda K. M. k.164-165,
- przesłuchanie pozwanego J. C. k.165-166.

W dniu 22 grudnia 2015 r. powodowie wystawili na pozwanego fakturę Vat nr (...) na kwotę 29397 zł brutto z tytułu budowy przyłączy elektroenergetycznych 0,4 w m. S. z terminem płatności 30 dni.

Pozwany nie opłacił faktury z uwagi na poważne problemy finansowe.

Dowód:

- faktura k.12,
- przesłuchanie pozwanego J. C. k.165-166 (częściowo).

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie przedłożonych dokumentów, w tym dokumentacji fotograficznej, których autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała. Sąd uznał zeznania świadków A. i K. S., w szczególności powód potwierdził prawdopodobność świadków w zakresie wykonania przez powodów zleconych im robót oraz w zakresie dostarczenia zakupionego przez nich kabla na teren budowy pozwanego w S., a potem na innych inwestycjach. Pomocniczo Sąd bazował także na dowodzie z przesłuchania stron. Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiary

powodowi, którego wyjaśnienia korespondowały z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym. Sąd zeznania pozwanego uznał częściowo, to jest w zakresie, w jakim pokrywają się z pozostałymi dowodami w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W rozpoznawanej sprawie powodowie dochodzili kwoty 29.397 zł tytułem wykonania na rzecz pozwanego przyłączy elektromagnetycznych w miejscowości S. oraz kosztu materiałów.

Stosunek zobowiązaniowy łączący strony polegający na wykonaniu przyłączy elektromagnetycznych należy ocenić jako umowę o dzieło, obejmującą koszty zakupu materiałów. Zgodnie zaś z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Pozwany podniósł zarzut nienależytego wykonania dzieła przez powodów. Przepis art. 471 k.c. określa główne przesłanki odpowiedzialności kontraktowej (ex contractu) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Do przesłanek tych zalicza się: po pierwsze - niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, po drugie - powstanie szkody, po trzecie - związek przyczynowy pomiędzy faktem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania a szkodą. Odpowiedzialność ta może opierać się na zasadzie winy dłużnika (por. art. 472 k.c.) albo na zasadzie ryzyka (por. art. 474 k.c.). W myśl art. 472 k.c. jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności.

Zgodnie z regułą dowodową wyrażoną w dyspozycji art. 6 k.c. to pozwany formułując zarzuty nienależytego wykonania zobowiązania, musi wykazać w procesie okoliczności, z których wywodzi skutki prawne dla siebie korzystne. W konsekwencji więc przyjąć należy, że pozwany obowiązany jest wykazać istnienie przesłanek odpowiedzialności dłużnika (każdej z osobna), zatem istnienie i treść zobowiązania, fakt jego niewykonania lub nienależytego wykonania (przy czym ustawodawca w treści art. 471 k.c. wprowadził domniemanie, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność), szkodę jaka z tego wynikła oraz związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem zobowiązania a szkodą.

W niniejszej sprawie niesporne było, że powodowie wykonali na rzecz pozwanego przyłączy elektromagnetyczne 0,4 kv w miejscowości S. i w tym celu zakupili i dostarczyli niezbędny materiał (w tym kabel). Pozwany potwierdził, że przyłączy kabli zostało wykonane, lecz zakwestionował wynagrodzenie za wykonanie dzieła, wskazując, że powinno być pomniejszone o koszt niewykorzystanego kabla. Pozwany podnosił, że usługa została wykonana nienależycie, nie wskazując przy tym, na czym owe nienależyte wykonanie miałyby polegać. Rozstrzygnięcia wymagało zatem ustalenie, czy doszło do nienależytego wykonania zobowiązania przez powodów.

Pozwany w niniejszej sprawie nie udowodnił, aby poniósł jakąkolwiek szkodę, a nawet nie skonkretyzował, na czym nienależyte wykonanie usługi przez powodów miałyby polegać. Pozwany nie wykazał, że zgłaszał jakiegokolwiek zastrzeżenia co do jakości wykonania przyłączy elektromagnetycznych. Dopiero na ostatniej rozprawie podczas przesłuchania J. C. zeznał, że zastrzeżenia co do prac powodów w S. ma na tej podstawie, że na terenie innej inwestycji w K. elektryk stwierdził, że prace zostały przez powodów wykonane źle i że są zagrożeniem dla życia ludzkiego. Zarzuty co do jakości wykonania przyłączy w K. są gołosłowne i nie mają żadnego znaczenia w kontekście należnego powodom wynagrodzenia za prace w S., będące przedmiotem niniejszego procesu. Świadkowie K. S. i A. S. (1) oraz powód wprawdzie potwierdzili, że były przejściowe problemy w momencie, gdy wysadzało korki. Zostały one jednak usunięte przez powodów przed wystawieniem spornej faktury i wszystko działało bez zastrzeżeń przez kolejne lata. W świetle poczynionych ustaleń faktycznych kabel, który pozostał po inwestycji w S., został na zlecenie pozwanego przewieziony na inną inwestycję pozwanego (w M. i K.) i tam również wykorzystany. W szczególności wynika to z dokumentacji fotograficznej złożonej przez pozwanego na ostatniej rozprawie, która obrazuje teren budowy w K. z wykorzystaniem tego kabla. Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym strony umówiły się, że w przypadku pozostania kabla wykorzystywanego do wykonania robót w S., pozwany zwróci powodom kabel, a powodowie sporządzą korektę faktury poprzez obniżenie wynagrodzenia. Pozwany nie zgłaszał powodom, że pozostał mu materiał.

Brak w tym zakresie jakichkolwiek pism kierowanych do powodów, w szczególności tych, które świadczyłyby o monitorowaniu powodów w przedmiocie odebrania pozostałości kabla. Także powód K. M. podczas przesłuchania zaprzeczył, że pozwany wzywał go do odbioru i rozliczenia pozostałości materiałów. Przeciwno uznaniu nienależytego wykonania zobowiązania przez powodów sprzeciwia się też fakt, iż pozwany podpisał protokół odbioru końcowego, stwierdzając tym samym brak usterek. Nawet jeżeli pozwany stwierdził, iż usterki ujawniły się dopiero później, powinien okoliczność tę udowodnić. W szczególności pozwany nie zgłaszał żadnych zarzutów z tytułu wad wykonanego dzieła, nie powoływał się na podstawy rękojmi i związane z nią uprawnienia (np. do obniżenia wynagrodzenia czy odstąpienia od umowy). Pozwany nie zgłaszał powodom nawet żadnych uwag i jak sam przyznał, przyczyną braku zapłaty były jego własne problemy finansowe. Pozwany nie wykazał zatem, aby powodowie wykonali nienależycie swoje zobowiązanie.

Dopiero na rozprawie w dniu 29 lipca 2020 r. pozwany zgłosił wniosek w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia prawidłowości wykonania połączeń zgodnie ze zleceniem. Sąd pominął ten wniosek uznając go za spóźniony i zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania. Nic nie stało na przeszkodzie, aby zgłosić go w sprzecznie od nakazu zapłaty, pozwany nie uprawdopodobnił też by istniały inne wyjątkowe okoliczności uzasadniające uwzględnienie spóźnionego wniosku dowodowego. Trafnie podniósł pełnomocnik powodów, że w innym procesie między stronami przed tutejszym sądem zakończonym nieprawomocnym wyrokiem w sprawie X GC 136/19, którego przedmiotem było wynagrodzenie za wykonanie przyłączy w M., pozwany ponad rok wcześniej podobnie zgłaszał spóźniony wniosek dowodowy z opinii biegłego sądowego. Zatem wprowadzenie stanu epidemii, czy rzekome ujawnienie miesiąc wcześniej przez elektryka złej jakości prac na terenie tamtej inwestycji nie stanowią okoliczności uzasadniających uwzględnienie tego wniosku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że powodom należy się zapłata wynagrodzenia za wykonane dzieło i dostarczone materiały i uwzględnił powództwo w całości (pkt I sentencji).

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania (pkt II sentencji) znajduje podstawę prawną w treści art. 98 k.p.c. Na koszty powodów, którzy w całości wygrali sprawę, wg złożonego spisu złożyły się: opłata od pozwu – 1470 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa oraz kwota 579,36 zł tytułem kosztów dojazdu pełnomocnika powodów z M. do S. dwa razy w dwie strony (85 km w jedną stronę) przy uwzględnieniu stawki 0,8358 zł na 1 km (4 x 142,09 zł) oraz opłat za parkowanie pojazdu w dniu rozpraw 25 września 2019 r. i 4 grudnia 2019 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)